Важкі киреї, золоті
далматики та оловіри,
і княжі корзна, і щити,
ножі, списи, мечі, сокири.

Ковтки, підвіски. Бармі й гривни.
І соболі, білиці й куни.
І згуки рогу переливні,
й гучні від перегонів луни.

Розгонисте небесне грище,
все довше, ширше, глибше, вище.
Є лицарству де погуляти
і хист і силу показати.

А пугар з золота тяжкий
по вінця повниться медами,
він із руки і до руки
кружляє хмільно за столами.

Олег. Ольгович Ярослав.
Як не пізнати Святослава?
Щит ясний — сонце, очі — став,
а обіч його — ратня слава.

Роман. Данило. Осьмомисл.
Тобі все лицарство шановне —
хоч шапку скинь і уклонись —
і йде злот-пугар заздоровно.